

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/260/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201729
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201729.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Leder & Schuh SK spol. s r.o., so sídlom Einsteinova 18, 851 01 Bratislava, IČO: 35 832 932, zastúpeného: Wolf & Linden, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, so sídlom Prievozska 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0227/99/2014 z 29. septembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/221/2014-45 z 8. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/221/2014- 45 z 8. októbra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0227/99/2014 z 29. septembra 2014, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0367/05/2013 z 3. februára 2014. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 800,- Eur pre porušenie ustanovenia § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), nakoľko na základe kontroly vykonanej dňa 12. novembra 2013 a dňa 28. novembra 2013 v prevádzkarni Obuv Humanic, OC AUPARK, Veľká Okružná 59/A, Žilina bolo zistené, že účastník konania porušil povinnosť zabezpečiť, aby ním predávané výrobky boli označené údajmi o spôsobe jeho použitia a údržby.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že spôsob aký používal účastník konania (žalobca) na informovanie spotrebiteľa ohľadne spôsobu použitia a údržby obuvi nie je možné považovať za splnenie

zákonnej povinnosti v zmysle ust. § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ponúkané výrobky na predaj neboli zreteľne označené predmetnými údajmi. Súd konštatoval že prvostupňový správny orgán sa v konaní dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami účastníka konania, ktoré v priebehu správneho konania uviedol ohľadom jeho spôsobu označovania obuvi, a to či už písomne alebo ústne. Ďalej uviedol, že správny orgán vyhodnotil aj ďalší dôkaz ako videozáznam, ktorý predložil žalobca a z tohto dôvodu upustil od porušenia ust. § 11 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko žalobca týmto videozáznamom preukázal, že z jeho strany k porušeniu ust. § 11 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nedošlo.

Krajský súd sa tiež vyjadril k žalobnej námietke ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu správnymi orgánmi, k špecifikácii výroku rozhodnutia a k výške uloženej sankcie.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd záverom uviedol, že o žalobe žalobcu rozhodol bez pojednávania rozsudkom v súlade s § 250f ods. 1 OSP, keď účastníci konania boli podľa ust. § 250f ods. 2 OSP riadne vyzvaní na vyjadrenie sa k prejednávanej veci bez nariadenia pojednávania.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 1 písm. a), b), c) a f) OSP v spojitosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP).

K odňatiu možnosti konať pred súdom žalobca uviedol, že už v žalobe výslovne požiadal súd, aby za účelom poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov konania v predmetnej veci v krátkej dobe nariadil pojednávanie a až po nariadenom pojednávaní vo veci rozhodol. Žalobca uviedol, že bez nariadenia pojednávania by účastníci konania stratili možnosť bezprostredne predostrieť súdu svoje argumenty v prejednávanej veci, a pri rozhodovaní v konaní by boli tak výlučne odkázaní na písomnosti založené v súdnom spise. Takýmto spôsobom budú mať účastníci možnosť svojim ústnym prejavom brániť svoje práva a oprávnené záujmy. V opačnom prípade by bola podľa názoru žalobcu v rozpore s verejným záujmom, vzhľadom na závažnosť prejednávanej veci, účastníkom konania odňatá možnosť predostrieť priamo svoju vec súdu.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že jeho právnomu zástupcovi, ktorému bolo udelené riadne plnomocenstvo na zastupovanie v tejto veci nebola doručená žiadna výzva na vyjadrenie sa k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania.

Ďalej zdôraznil, že výslovne vo svojej žalobe prejavil vôľu, aby súd na prejednanie žaloby nariadil pojednávanie. Súd prvého stupňa napriek výslovne prejavenej vôli žalobcu vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, a to aj napriek tomu, že neboli splnené podmienky podľa ust. § 250f OSP, tzn., že súd prvého stupňa kvalifikovane podľa § 250f ods. 1 OSP nevyzval žalobcu, aby sa vyjadril do 15 dní, či nemá námietky proti prejednaní veci, v ktorej sa obrátil na súd, bez nariadenia pojednávania. Uviedol, že doručenie takejto výzvy zo strany súdu by bolo v rozpore s ust. § 250f ods. 1 OSP, nakoľko žalobca výslovne nenavrhol a ani nesúhlasil, aby bolo rozhodnuté o jeho žalobe bez nariadenia pojednávania práve naopak žiadal, aby súd rozhodol o jeho žalobe až po nariadenom pojednávaní.

Žalobca preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si vyčísľil trovy odvolacieho konania vo výške 148,22 Eur.

III.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril vo svojom vyjadrení zo 14. decembra 2015, v ktorom najmä poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP a podľa § 221 ods. 2 OSP vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to pre závažné procesné pochybenie spočívajúce v odňatí možnosti účastníkovi konania konať pred súdom.

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 249 ods. 1 OSP, konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa § 250f ods. 1 až 3 OSP, súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli, alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom. Súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť i doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom aj vtedy, ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3.

Z predloženého súdneho spisu súdu prvého stupňa odvolací súd zistil nasledovné:

Poverená vyššia súdna úradníčka výzvou z 20. októbra 2014 vyzvala žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe a na predloženie spisov s tým, aby sa vyjadril do 15 dní, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Zároveň bol žalovaný poučený, že v prípade, ak sa nevyjadrí, bude sa predpokladať, že k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania nemá námietky. Uvedená výzva bola vo vzťahu k vyjadreniu, či žalovaný súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250f ods. 2 OSP riadne doručená len žalovanému dňa 23. októbra 2014, na ktorú reagoval doručeným vyjadrením k žalobe zo 7. novembra 2014. V spise sa nenachádza iná výzva, ktorá by bola zasielaná žalobcovi, rovnako tak ani doručienka preukazujúca zaslanie výzvy v zmysle § 250f ods. 2 OSP.

Podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť k všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo na prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania, ktorého účelom je umožniť oprávnenej osobe, aby bola prítomná na prerokovaní jej veci v konaní pred orgánom oprávneným o veci rozhodnúť. Podľa názoru odvolacieho súdu výraz "vec" v tomto prípade znamená celé konanie od podania žaloby až do jeho právoplatného skončenia. Základné právo upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy priznáva účastníkovi konania oprávnenie vyjadriť sa ku všetkým

vykonaným dôkazom, čo napokon je premietnuté aj v ustanovení § 123 OSP.

Podľa § 250ja ods. 7 OSP, ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

V danom prípade v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 250ja ods. 7 OSP poukazuje odvolací súd na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/50/2008 z 1. novembra 2010, zverejnený pod č. R 66/2010, vydaný v obdobnej veci, ktorého odôvodnenie uvádza, cit.:

„Ak zákon neustanovuje inak nariadi predseda senátu na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, prítomnosť ktorých je potrebná. Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (pozri § 115 ods. 1 a 2 v spojitosti s § 246c OSP). Ak mieni súd rozhodnúť vo veci samej rozsudkom bez nariadenia pojednávania postupom podľa druhej hlavy piatej časti OSP musia byť naplnené zákonné podmienky uvedené v § 250f OSP.

Súd mohol rozhodnúť zákonne o žalobe rozsudkom bez pojednávania len ak účastníci to zhodne navrhli alebo s tým súhlasili a nie je to v rozpore s verejným záujmom, prípadne ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3 OSP.

Z predložených listín odvolaciemu súdu bolo zistené, že súd prvého stupňa kvalifikovane podľa ustanovenia § 250f ods. 2 OSP nevyzval žalobcu, aby sa vyjadril do 15 dní, či nemá námietky proti prejednaniu veci, v ktorej sa obrátil na súd, bez nariadenia pojednávania. Preto nemohol zákonne ani konštatovať, že súhlasí s rozhodnutím o žalobe rozsudkom bez pojednávania. Ak napriek tomu rozhodol vo veci samej bez pojednávania rozsudkom (hoci nezrušil rozhodnutie správneho orgánu podľa § 250j ods. 3 OSP), konal "contra legem", na ktorú vadu konania, keďže boli tým porušené základné práva a slobody občana zaručené ústavou musel odvolací súd prihliadnuť.

Najvyšší súd SR z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, pretože postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť účastníkovi (žalobcovi) konať pred súdom. Vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa, ktorý vec meritorne prejedná a nanovo rozhodne aj o náhrade trov konania (§ 246c, § 221 ods. 1 písm. f) ods. 3 OSP).“

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok v posudzovanej veci podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu nariadiť na prejednanie veci pojednávanie, kde umožní účastníkom konania uplatniť ich procesné práva, opätovne posúdiť žalobu žalobcu a po dôslednom preskúmaní žalobcom uplatnených námietok znovu o jeho žalobe rozhodnúť a následne svoje rozhodnutie v spojitosti s odvolacími námietkami, aj riadne a presvedčivo odôvodniť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.